

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-2S/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200704
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1018200704.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a členov senátu Mgr. Milady Artnerovej a JUDr. Martina Hraboša, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XX, XXX XX F., právne zastúpený: JUDr. Pavol Gráčík, advokát, so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, Tomášikova 64A, Bratislava, 4, za účasti ďalších účastníkov: 1. Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, Bratislava, IČO 31 364 501, 2. SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, Karloveská 2, 841 04 Bratislava, IČO 36 022 047, 3. G. H., A. XXX, H., 4. Valbek SK, spol. s r. o. (pôvodné obchodné meno PRODEX s.r.o.), Eurovea Central 1, Pribinova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 17 314 569, 5. MH Invest, s. r. o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO 36 724 530, právne zastúpený: JUDr. Allanom Böhmom, advokátom so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava, 6. I. C., J. H. XXX, 7. K. L., Rastislavova 1135/204, Lužianky 8. M. N., A. XX/XXX, H., 9. O. N., A. XX/XXX, H., 10. P. Q. M., A. XX/XXX, H., XX. R. M. S. M., A. XX/XXX, XXX XX H., 12. T. M. Ivan, A. XX/XXX, H., 13. Q. P., A. XX/XXX, H., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 12/2018, 09165/2018/SL/13048-M zo dňa 20.02.2018, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu z a m i e t a.
- II. Správny súd žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.
- III. Správny súd ďalším účastníkom konania nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 17.07.2017 podal stavebník Železnice Slovenskej republiky, so sídlom Klementisova 8, 813 61 Bratislava (ďalej len „stavebník“) žiadosť o vydanie stavebného povolenia na stavbu dráhy „Terminál intermodálnej prepravy H.“, ucelená časť stavby – U. XX D. H., prevádzkový súbor M. XX-XX-X, ústredné prestavovanie výhybiek – metalická a optická kabelizácia v rozsahu stavebných objektov N. XX-XX-XX rekonštrukcia mostov žkm XX,XXX I. XX,XXX – oprava mosta v žkm X,XXX km nad cestou III/1677, N. – XX-XX-XX H., A. U. – úprava verejného osvetlenia pod mostom v žkm X,XXX, N. XX-XX-XX H., A. U. – úprava miestneho rozhlasu pod mostom v žkm X,XX, N. XX-XX-XX Prevádzková budova – pripojovací plynovod (ďalej len „TIP H.“).

2. Žalovaný oznámil začatie stavebného konania dotknutým orgánom a upovedomil účastníkov konania verejnou vyhláškou zo dňa 24.07.2017.

3. Dňa 27.11.2017 vydalo Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcia železničnej dopravy a dráh, odbor dráhový stavebný úrad (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodnutie č. 22342/2017/SŽDD/72335 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým prvostupňový orgán ako

špeciálny stavebný úrad podľa § 102 ods. 1 písm. aa) zákona č. 513/2009 Z. z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dráhach“) a § 120 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len „Stavebný zákon“) povolilo stavbu TIP H..

4. Dňa 02.01.2018 podal žalobca voči prvostupňovému rozhodnutiu rozklad. Žalovaný rozhodnutím č. 12/2018, 09165/2018/SL/13048-M zo dňa 20.02.2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) rozklad zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II. Žaloba

5. Žalobou zo dňa 07.05.2018, doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 10.05.2018 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj prvostupňového rozhodnutia a žiadal, aby správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

6. Žalobca v podanej žalobe v prvom bode argumentoval teóriu legitímnych očakávaní, v súvislosti s verejne predneseným prísľubom vtedajšieho predsedu vlády Slovenskej republiky p. A. V. dňa 25.02.2016, ktorý uviedol, že štát žalobcove pozemky nepotrebuje, žalobca si môže realizovať svoje zámery a nikto mu v tom nebude brániť. Žalobca ďalej namietal, že bol účastníkom stavebného konania a z uvedeného dôvodu mu malo byť riadne doručované prvostupňové rozhodnutie, ako aj napadnuté rozhodnutie, a nebol dôvod na doručovanie verejnou vyhláškou. Žalovaný podľa tvrdenia žalobcu porušil § 3 ods. 2 Správneho poriadku, keď nepostupoval v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, opomínaním jeho osoby ako účastníka konania došlo k odopretiu jeho možnosti podania písomných námietok, stanovísk a vyjadrení sa k podkladom rozhodnutia. Podľa tvrdenia žalobcu sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí nevyjadril k nedodržaniu ustanovení viacerých právnych predpisov, na čo poukázal žalobca vo svojom rozklade. Za podstatný argument považoval žalobca aj tú skutočnosť, že vydaniu prvostupňového rozhodnutia nepredchádzalo relevantné konanie o posudzovaní vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EIA“). Žalovaný v napadnutom rozhodnutí iba poukázal na záväzné stanovisko Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OSZP3-2017/040799 zo dňa 13.11.2017 (ďalej len „záväzné stanovisko Okresného úradu Nitra“), avšak argumentáciu žalobcu relevantných spôsobom neriešil. Žalobca zotrval na tvrdení uvedenom v rozklade, že v stavebnom konaní nebol predložený zastavovací plán, čo však žalovaný v napadnutom rozhodnutí vyvrátil, pričom vyriešenie tejto spornej otázky ponechal žalobca na súd. Žalovaný nerešpektoval § 33 ods. 2 správneho poriadku a nedal mu možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a bolo porušené jeho právo byť v konaní vypočutý.

7. Žalobca ďalej namietol vecnú príslušnosť Mesta Nitra ako orgánu verejnej moci vo veciach stavebného konania, v rámci ktorého bolo vydané stavebné povolenie na stavbu - Príprava strategického parku F. E. U./XXXX-XXX-XXX. R. zo dňa 04.11.2016. Žalobca spochybnil oprávnenosť p. P. C. W. podpísať prvostupňové rozhodnutie. Žalobca taktiež namietal nevydanie územného rozhodnutia a absenciu informácie o predchádzajúcich povinných konaniach v rámci posudzovania vplyvov na životné prostredie. Medzi podstatné pochybenia podľa názoru žalobcu patrí aj to, že projektová dokumentácia mala byť súčasťou rozhodnutia, avšak na webovej stránke bolo zverejnené rozhodnutie bez projektovej dokumentácie. Žalobca zotrval i na svojich tvrdeniach ohľadom nedodržania lehoty na vydanie prvostupňového rozhodnutia a oznámenia o začatí stavebného konania. Argumentáciu v napadnutom rozhodnutí považoval žalobca za irelevantnú. Žalobca ďalej poukázal na nezákonnosť celého procesu vydávania stavebného povolenia s ohľadom na nenaplnenie podmienok podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona.

III. Vyjadrenie žalovaného a ďalších účastníkov konania

8. K žalobe sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 01.10.2018, v ktorom navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný v prvom rade namielol aktívnu legitimáciu žalobcu podľa § 178 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“). Žalobcovi bolo priznané postavenie účastníka konania podľa § 59 ods. 1 písm. c) Stavebného zákona ako účastníkovi predchádzajúceho zisťovacieho konania podľa zákona o EIA, t. j. ako dotknutej verejnosti, čo bolo aj uvedené na strane 5-6 napadnutého rozhodnutia. Zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia. Žalobca v žalobe uvádza viaceré námietky, samotné porušenie verejného záujmu ale nenamietá, z čoho vyplýva, že nemôže byť aktívne legitimovaný v tomto súdnom konaní.

9. Verejný prísľub nie je možné nijakým spôsobom dávať do súvislosti s napadnutým rozhodnutím, keďže vyvlastňovacie konanie bolo samostatným konaním, o ktorom nebol žalovaný oprávnený rozhodovať. Vo vzťahu k princípu legitímneho očakávania poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžp/27/2011. Legitímne očakávania môže účastník konania odvodzovať len s ohľadom na doterajšiu rozhodovaciu prax, pričom z námietky žalobcu nebolo zrejmé od akej doterajšej rozhodovacej praxe sa žalovaný mal odchyliť.

10. K tvrdeniu žalobcu, že upovedomenie o začatí stavebného konania, ako aj prvostupňové rozhodnutie, boli niektorým účastníkom doručované okrem verejnej vyhlášky aj poštou žalovaný uviedol, že doručovanie sa uskutočnilo v súlade s platnou právnou úpravou podľa § 61 ods. 4 a § 69 ods. 1 a 2 Stavebného zákona v spojení s § 26 Správneho poriadku. Z predloženého spisu je zrejmé, že oznámenie o začatí stavebného konania a nariadenie ústneho pojednávania sa doručovalo verejnou vyhláškou. V súvislosti s námietkou účastníctva žalobcu v stavebnom konaní žalovaný poukázal na skutočnosť, že toto postavenie mu nebolo odopreté, bolo mu riadne umožnené využiť všetky jeho procesné práva, čoho dôkazom je tá skutočnosť, že podal námietky v predmetnom konaní, s ktorými sa žalovaný vysporiadal. Stavby, ktorých sa týka napadnuté rozhodnutie, sa majú realizovať na pozemkoch, ktoré nie sú vo vlastníctve žalobcu. Žalobca bol pôvodným vlastníkom pozemku parc. č. XXXX, katastrálne územie H., ktorá bola vyvlastnená na základe právoplatného rozhodnutia, avšak stavby nezasahujú ani do tohto pozemku. Žalobca mal v stavebnom konaní postavenie účastníka výlučne na základe § 59 ods. 1 písm. c) Stavebného zákona ako účastník zisťovacieho konania podľa zákona o EIA vo veci navrhovanej činnosti „Automotive F. Project.“

11. K tvrdeniu žalobcu, že sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí nevyjadril k nedodržaniu ustanovení viacerých právnych predpisov, žalovaný poukázal na skutočnosť, že nie je oprávnený rozhodovať o porušení žalobcových ústavných práv. Aarhuský dohovor nepriznáva žiadne práva fyzickým a právnickým osobám, ale ukladá povinnosť zmluvným štátom, pričom právo na prístup k informáciám, účasť na rozhodovacom procese ani prístup k spravodlivosti v oblasti životného prostredia neboli žalobcovi odopreté.

12. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal aj s námietkou, že stavebnému konaniu nepredchádzalo konanie o posudzovaní vplyvov na životné prostredie podľa zákona o EIA. Žalovaný bol viazaný záväzným stanoviskom Okresného úradu Nitra, ktoré bolo právoplatné a vykonateľné.

13. V súvislosti s námietkou žalobcu o absencii zastavovacieho plánu, žalovaný uviedol, že v konaní bola predložená kompletná dokumentácia relevantná pre posúdenie stavieb a žiadosti o stavebné povolenie. Zastavovací plán bol predložený v rámci stavebného konania na prvý stavebný objekt areálu a riešil priestorové usporiadanie celého strategického parku. Vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie daného územia.

14. K námietke o nepríslušnosti Mesta Nitra konať a rozhodnúť v stavebnom konaní, v ktorom bolo vydané povolenie č. U./XXXX-XXX-XXX. R. zo dňa 04.11.2016 na stavbu „Príprava Strategického parku Nitra“, žalovaný uviedol, že Mesto Nitra bolo príslušné vykonať namietané stavebné konania a vydať stavebné povolenie podľa § 120 Stavebného zákona v spojení s § 3 ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon).

15. V súvislosti s námietkou, že rozhodnutie podpísal P. C. W., žalovaný poukázal na čl. 10 ods. 2 písm. d) a f) Organizačného poriadku žalovaného, podľa ktorého je aj riaditeľ odboru oprávnený rozhodovať o odborných otázkach a opatreniach v rozsahu pôsobnosti odboru. P. C. W. bol oprávnený podpísať

rozhodnutie, keď konal v zastúpení generálneho riaditeľa sekcie. Oprávnenie na podpis stavebného povolenia je internou záležitosťou žalovaného a k rozhodnutiu nie je potrebné prikladať plnomocenstvo.

16. K absencii informácie o nevyžadovaní územného rozhodnutia pre účely povolenia stavby a odkazu na osvedčenie o významnej investícii v oznámení o začatí stavebného konania, žalovaný poukázal na skutočnosť, že uvedenie týchto informácií v oznámení o začatí stavebného konania nie je obligatórnou náležitosťou.

17. K námietke žalobcu týkajúcej sa pochybenia pri vybavovaní žiadosti o sprístupnenie informácie, v ktorej požiadal o vyhotovenie kópie spisového materiálu žalovaný uviedol, že táto námietka je neopodstatnená, pretože v prípade sprístupňovania informácií na základe zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov ide o samostatné správne konanie, ktoré s napadnutým rozhodnutím nijako nesúvisí.

18. K nedodržaniu lehoty na vydanie rozhodnutia a na vydanie oznámenia o začatí stavebného konania žalovaný uviedol, že podľa § 61 ods. 1 Stavebného zákona bol stavebný úrad povinný vydať oznámenie o začatí stavebného konania do siedmich dní odo dňa, keď je žiadosť o vydanie stavebného povolenia úplná. Žiadosť o vydanie stavebného povolenia bola prijatá dňa 17.07.2017 a oznámenie o začatí stavebného konania bolo vydané dňa 27.07.2017. K námietke, že ani stavebné povolenie nebolo vydané v zákonnej lehote, žalovaný poukázal na poriadkový charakter tejto lehoty, ktorej nedodržanie nemá vplyv na pozíciu účastníkov konania.

19. K tvrdeniu žalobcu o nezákonnosti celého procesu vydávania stavebného povolenia s ohľadom na nenaplnenie podmienok vyplývajúcich z § 32 ods. 2 Stavebného zákona žalovaný uviedol, že predmetná stavba je súčasťou prípravy výstavby objektov na realizáciu strategického parku, na ktorý Ministerstvo hospodárska Slovenskej republiky vydalo Osvedčenie o významnej investícii č. XXXXXX/XXXX-XXXX-XXXXX zo dňa 13.07.2015 a jeho doplnenie č. XXXXX/XXXX-XXXX-XXXXX zo dňa 22.07.2015. Z uvedeného dôvodu stavba nevyžadovala územné rozhodnutie.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

21. Dňa 08.04.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie ďalšieho účastníka konania v 5.rade spoločnosti MH Invest, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy 44/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 724 530 (ďalej len „MH Invest“), ktorý rovnako poukázal na to, že žalobca je oprávnený podať žalobu iba ako zainteresovaná verejnosť v zmysle § 178 ods. 3 SSP, a teda môže namietať iba porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia, žalobca odvodzuje svoje postavenie účastníka administratívneho konania z pozície zainteresovanej verejnosti a nebol oprávnený namietať, že bol ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch podľa § 178 ods. 1 SSP. Žalobca v žalobe namieta že bol ukrátený na svojich zákonných právach a súčasne, že došlo k porušeniu viacerých relevantných ustanovení zákonov, pričom na takúto argumentáciu nebol žalobca aktívne vecne legitimovaný. Spoločnosť MH Invest sa vyjadrila k jednotlivým žalobným námietkam, poukázala na rozsudky Krajského súdu v Nitre v skutkovo a právne obdobnej veci sp. zn. 11S/236/2016, 15S/38/2016, 11S/220/2017 a navrhla, aby súd žalobcu v súlade s § 98 ods. 1 písm. e) SSP odmietol alebo v súlade s § 190 SSP v celom rozsahu zamietol.

22. Dňa 23.04.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie ďalšieho účastníka konania v 1. rade -stavebníka, ktorý rovnako poukázal na skutočnosť, že žalobca bol účastníkom stavebného konania na základe toho, že bol účastníkom zisťovacieho konania podľa zákona o EIA. Z uvedeného dôvodu mohol žalobca podať iba žalobu podľa § 178 ods. 3 SSP ako zainteresovaná verejnosť. Žalobca v žalobe uviedol, že žalobu podal podľa § 177 SSP z dôvodu, že sa domáhal ochrany jeho subjektívnych práv, tvrdil že bol ukrátený na jeho právach a právom chránených záujmoch. V texte žaloby nepreukázal ako napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím porušili verejný záujem v oblasti životného prostredia. Stavebník tak rovnako vzniesol námietku nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu na podanie žaloby. Stavebník sa vyjadril i k jednotlivým žalobným bodom a v závere navrhol, aby súd správnu žalobu odmietol podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. e) SSP ako žalobu, ktorá bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

23. Ďalší účastníci konania sa k žalobe nevyjadrili.

IV. Posúdenie vecí správnym súdom

24. Nadobudnutím účinnosti zákona č. 172/2022 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo od 01.01.2023 k zmene kompetencií na úseku územného plánovania, výstavby a vyvlastnenia, ktorá prešla z pôvodne žalovaného Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky na nový ústredný orgán štátnej správy, Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky. Ministerstvo dopravy Slovenskej republiky súčasne podaním zo dňa 05.09.2023 oznámilo správne mu súdu, že vec, ktorá je predmetom tohto súdneho prieskumu, prešla na Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky a žiadal, aby súd ďalšie podania adresoval Úradu pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky. Správny súd z uvedeného dôvodu ďalej konal s Úradom pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky ako žalovaným.

25. Zákomom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) bol okrem iného zriadený aj Správny súd v Bratislave, ktorý začal svoju činnosť 1. júna 2023. V zmysle § 3 písm. b) Zákona o správnych súdoch: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Vec bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy, v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 4S Správneho súdu v Bratislave a je vedená pod sp. zn. BA-2S/72/2018. Na základe dodatku č. 4/2024 k rozvrhu práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 účinného od 21.05.2024, senát 4S koná a rozhoduje v zložení predsedníčka senátu JUDr. Lucia Tóth a členovia senátu Mgr. Milada Artnerová a JUDr. Martin Hraboš.

26. Správny súd v Bratislave, ako súd vecne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu žalobných dôvodov a na pojednávaní konanom dňa 11.09.2024 dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

27. Podľa § 493e zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

28. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

29. Podľa § 178 ods. 3 SSP, zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

30. Podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona, územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

31. Podľa § 120 ods. 1 Stavebného zákona, pri stavbách letísk, stavbách v územných obvodoch letísk a stavbách leteckých pozemných zariadení, stavbách dráh a na dráhe, pri stavbách pozemných komunikácií, pri vodných stavbách a stavbách podliehajúcich integrovanému povoleniu a pri stavbách na povrchu, ktoré bezprostredne slúžia prevádzke banských diel a banských stavieb pod povrchom, a to ťažných vežiach, jamových budovách, strojovniach ťažných strojov a ventilátorovniach a pri stavbách skladov výbušnín vykonávajú pôsobnosť stavebného úradu s výnimkou právomoci vo veciach územného rozhodovania a vyvlastnenia orgány vykonávajúce štátnu správu na uvedených úsekoch podľa osobitných predpisov (ďalej len „špeciálne stavebné úrady“).

32. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že podáva žalobu podľa § 177 a nasl. SSP z dôvodu, že sa domáha ochrany svojich subjektívnych práv, pretože bol na týchto právach a právom chránených záujmoch ukrátený. Hoci žalobca v podanej žalobe tvrdil, že z dôvodu zrejmej nezákonnosti prvostupňového

rozhodnutia ako i rozhodnutia žalovaného bol ukrátený na svojich právach, žiadnym spôsobom nevymedzil subjektívne práva, na ktorých mal byť týmito rozhodnutiami ukrátený, resp. nevymedzil, ktoré jeho práva mali byť žalobou napadnutými rozhodnutiami porušené alebo priamo dotknuté.

33. S poukazom na tvrdenie žalobcu a formulované dôvody žaloby, správny súd skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu na podanie žaloby. Správny súd z administratívneho spisu, ako aj z napadnutého rozhodnutia zistil, že prvostupňový orgán, resp. žalovaný, konali so žalobcom ako s účastníkom stavebného konania v zmysle § 59 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, čo znamená, že žalobca bol účastníkom stavebného konania ako osoba, ktorej toto oprávnenie vyplývalo z osobitného predpisu, ktorým bol v tomto prípade zákon o EIA.

34. Žalobca teda vystupoval v stavebnom konaní ako dotknutá verejnosť, pretože v konaní podľa tretej časti zákona o EIA (posudzovanie navrhovaných činností) uplatnil postup podľa § 24 ods. 3, resp. ods. 4 tohto zákona a podal odôvodnené písomné stanovisko k zámeru navrhovanej činnosti. S poukazom na uvedené správny súd posudzoval žalobu žalobcu podľa § 178 ods. 3 SSP, teda ako žalobu podanú zainteresovanou verejnosťou.

35. K námietke týkajúcej sa teórie legitímneho očakávania (bod III. 1 žaloby) a prísľubu predsedu vlády voči osobe žalobcu a vyvlastňovania jeho pozemkov, správny súd skonštatoval, že táto je v prejednávanej veci irelevantná. Predseda vlády v rámci svojho vyjadrenia uviedol, že pozemky, vo vlastníctve žalobcu, ktoré by mohli byť prípadným vyvlastňovaním dotknuté, štát nepotrebuje. Predmetom tohto súdneho konania nie je samotné vyvlastňovacie konanie, ale posúdenie nezákonnosti vydaného stavebného povolenia, ktoré so samotným vyvlastňovaním pozemkov nijako nesúvisí. Rozhodnutie o vyvlastnení žalobcových pozemkov bolo vydané v samostatnom konaní a bolo predmetom samostatného súdneho konania. Z uvedeného dôvodu sa správny súd touto námietkou nezaoberal.

36. Správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku týkajúcu sa doručovania stavebného povolenia a účasti v stavebnom konaní (bod III.2, III.3 a III.4 žaloby). Žalobca mal za to, že ako účastníkovi stavebného konania mu malo byť doručované stavebné povolenie. Oznámenie o začatí stavebného konania sa doručovalo verejnou vyhláškou v súlade s § 26 Správneho poriadku a § 61 ods. 4 Stavebného zákona, podľa ktorého pri stavbách s veľkým počtom účastníkov konania stavebný úrad upovedomí účastníkov konania o začatí stavebného konania verejnou vyhláškou. Poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžk/18/2018 zo dňa 10.12.2018, správny súd dodáva, že pokiaľ ide o žalobcom vytýkané doručovanie verejnou vyhláškou správnymi orgánmi, nemožno takéto doručovanie považovať za zásah do práv žalobcu. Žalobca bol považovaný za účastníka stavebného konania, avšak práva, ktoré mu z tohto postavenia vyplývali, si mal sám strážiť a primerane tomu prispôbiť svoju procesnú aktivitu. Ak svoje práva nevyužil, nemožno to považovať za pochybenie správneho orgánu. Vo vzťahu k požiadavke žalobcu, aby mu boli rozhodnutia doručované do vlastných rúk, správny súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžp 20/2011 zo dňa 14.12.2011, rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/89/2015 zo dňa 23.02.2017, 5Sžz/1/2010 zo dňa 28.04.2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 zo dňa 27.01.2011.

37. Správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku týkajúcu sa nedodržania viacerých právnych predpisov (bod III.4 žaloby), ktoré mali byť postupom správneho orgánu porušené. Žalobca uvedenú námietku formuloval iba všeobecne, bez konkrétneho označenia, ktoré právne predpisy boli porušené a aký toto porušenie malo vplyv na vydanie napadnutého rozhodnutia. Na tomto mieste správny súd opätovne zdôrazňuje, že žalobu posudzuje podľa § 178 ods. 3 SSP.

38. Ako nedôvodnú vyhodnotil správny súd aj námietku týkajúcu sa konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, resp. skutočnosti, že stavebnému konaniu nepredchádzalo relevantné konanie ohľadom posudzovania vplyvov na životné prostredie (bod III. 5 žaloby). Predmetom tohto súdneho konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, ale preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, týkajúceho sa povolenia stavby.

39. Najvyšší súd SR rovnako aj v rozsudku sp. zn. 10Sžk/40/2020 z 23.02.2022 uviedol, že „50. Najvyšší správny súd sa tiež zaoberal kasačnou námietkou žalobcu, spočívajúcou v tvrdení, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP. Túto

však nemohol pokladať za dôvodnú. Ohľadom uvedeného dáva do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom rozhodne, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov strategického parku Nitra na životné prostredie, ale vychádzajúc zo zásady podľa § 54 stavebného zákona, teda že každá stavba pred začatím jej realizácie musí byť predmetom posúdenia orgánom štátnej správy, či žiadateľ (stavebník) a predložená dokumentácia spĺňajú podmienky ustanovené právom na vydanie stavebného povolenia, je predmetom konania v prejednávanej veci preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolení na výstavbu a realizáciu preložiek verejných vodovodov a verejných kanalizácií, a to v rozsahu vodných stavieb špecifikovaných v rozhodnutí.“ Obdobný záver kasačného súdu vyplýva aj z jeho rozsudkov sp. zn. 1Sžk/38/2020 z 24.09.2021, sp. zn. 1Sžk/48/2020 zo 16.02.2022.

40. Nad rámec uvedeného správny súd uvádza, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08. 10. 2015 o tom, že navrhovaná činnosť „Automotive F. Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu, sa podľa § 29 zákona o EIA po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom na základe odvolania žalobcu) rozhodnutím Okresného úradu, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. 12. 2015.

41. Za nedôvodnú považoval správny súd aj námietku týkajúcu sa absencie zastavovacieho plánu (bod III. 6). V zmysle § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu (zastavovací plán) celého súboru stavieb vrátane zariadenia staveniska. Správny súd považoval za skutkovo ustálené, že posudzovaná stavba nebola prvou stavbou v rámci celého súboru stavieb a z toho dôvodu nebolo povinnosťou stavebníka v predmetnej veci predkladať zastavovací plán. Ten bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu, pričom vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia. Správny súd tiež poukazuje aj na rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, v ktorých sa s predmetnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom. Konkrétne ide o rozsudky najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1 Sžk44/2020 zo dňa 30. 11. 2022 a sp. zn. 6 Sžk 17/2020 zo dňa 30.11. 2022, 1Sžk/41/2021 zo dňa 21.07.2023, 4Sžk/21/2021 zo dňa 26.10.2023.

42. Správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku príslušnosti Mesta Nitra na vydanie stavebného povolenia (bod III.8 žaloby) č. U./XXXX-XXX-XXX. Dá zo dňa 04.11.2016. Uvedené stavebné povolenie vydalo Mesto Nitra ako príslušný špeciálny stavebný úrad, a bola ním povolená realizácia stavby „Príprava strategického parku F.“ v rozsahu tam uvedených stavebných objektov. Mesto Nitra bolo príslušné vykonať namietané stavebné konanie a vydať stavebné povolenie na základe § 120 stavebného zákona v spojení s § 3 ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov. Navyiac správny súd poukazuje na to, že vyššie uvedené stavebné povolenie bolo vydané v inom správnom konaní a nie je predmetom posudzovania v prejednávanej veci. Z uvedeného dôvodu akékoľvek námietky týkajúce sa uvedeného stavebného povolenia sú irelevantné a správny súd ich vyhodnotil vo vzťahu k preskúmanému napadnutému rozhodnutiu ako nedôvodné.

43. V súvislosti s námietkou (bod III. 9 žaloby), že rozhodnutie podpísal P. C. W., sa súd stotožňuje s argumentáciou žalovaného, ktorý poukázal na čl. 10 ods. 2 písm. d) a f) Organizačného poriadku, podľa ktorého je aj riaditeľ odboru oprávnený rozhodovať o odborných otázkach a opatreniach v rozsahu pôsobnosti odboru. P. C. W. bol oprávnený podpísať rozhodnutie, keď konal v zastúpení generálneho riaditeľa sekcie. Oprávnenie na podpis stavebného povolenia je internou záležitosťou žalovaného a k rozhodnutiu nie je potrebné prikladať plnomocenstvo.

44. Správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku týkajúcu sa nevydania územného rozhodnutia a absencie informácie, že by malo byť vydané akékoľvek osvedčenie o významnej investícii, taktiež informácie o predchádzajúcich povinných konaniach v rámci posudzovania vplyvov na životné prostredie (bod III.10 a 13 žaloby). Podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo územného plánu zóny. K žalobcom namietanej nesprávnej aplikácii ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona správny súd uvádza, že nie je relevantná vo vzťahu k vydanému stavebnému povoleniu. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia Stavebného zákona, územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením vyplýva z územného plánu obce alebo územného plánu zóny. Územné rozhodnutie sa nevyžaduje, a to na základe zákona č. 254/2015 Z. z. z 30. septembra 2015, ktorým bolo do stavebného zákona zavedené ustanovenie § 35 ods. 2. Predmetná stavba sa realizuje ako súčasť strategického parku Nitra, pre ktorú vydalo Ministerstvo hospodárstva SR Osvedčenie o významnej investícii č. XXXXX/XXXX-XXXX-XXXXX zo dňa 13.07.2015 a č. XXXXX/XXXX-XXXX-XXXXXX zo dňa 22.07.2015 podľa § 3 ods. 2 zákona o významných investíciách.

45. Správny súd v tomto bode poukazuje na právny názor Najvyššieho správneho súdu SR vyjadrený v rozsudku sp. zn. 10Sžk/20/2021 zo dňa 17.02.2023 k totožnej žalobnej námietke žalobcu: „(39) ... V zmysle § 32 ods. 2 stavebného zákona sa územné rozhodnutie nevyžaduje nielen na umiestnenie strategického parku, ale ani na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii (podľa § 1 ods. 3, 8, 11 a 12 zákona o investíciách), ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. Prípravou územia sú podľa § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z. činnosti nevyhnutné na zabezpečenie realizácie strategického parku, vrátane výstavby alebo pokračovania výstavby súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení a iných obdobných prípravných činností. (40) V danom prípade osvedčenie o významnej investícii na umiestnenie strategického parku vyplývalo z osvedčení Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. XXXXX/XXXX-XXXX-XXXXX X. XX.X.XXXX I. E. XXXXX/XXXX-XXXX-XXXXX z 22.7.2015 vydaných pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ pre spoločnosť MH Invest s.r.o. (navyše bolo vydané aj osvedčenie č. XXXXX/XXXX-XXXX-XXXXX zo dňa 14.01.2016 pre spoločnosť Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. pre vybudovanie stavby automobilového projektu v rámci strategického parku). Tieto považuje kasačný súd na účely splnenia prvej podmienky § 32 ods. 2 stavebného zákona za dostatočné, pretože v prejednávanej veci kolaudované stavby sa takisto nachádzajú na území strategického parku, a sú súčasťou prípravy objektov v rámci územia strategického parku, hoci ich aj realizuje ako stavebník spoločnosť Jaguar Land Rover s.r.o. avšak opäť len v rámci územia strategického parku. Kasačný súd je teda v zhode s názorom žalovaného i krajského súdu v tom, že umiestnenie kolaudovaných stavieb spadalo pod rozsah ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona, pretože priestorovo i z hľadiska účelu ich umiestnenia na nich dopadá výnimka z potreby územného rozhodnutia vyplývajúca z citovaných osvedčení o významnej investícii.“

46. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rovnaké právne posúdenie predmetnej otázky aj v rozhodnutiach Najvyššieho správneho súdu SR vrátane rozsudku sp. zn. 1Sžk/48/2020 zo 16.02.2022, ktorý prešiel aj testom ústavnosti v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 416/2022-21 zo 17.08.2022. Totožný právny záver Najvyššieho správneho súdu SR i keď k iným stavbám je obsiahnutý aj v rozsudku sp. zn. 10Sžk/40/2020 z 23.02.2022 a rozsudku sp. zn. 8Sžk/42/2020 z 24.11.2021, sp. zn. 5Sžk/26/2020 z 28.9.2022.

47. Vo vzťahu k žiadosti o poskytnutie informácie zo dňa 13.09.2017 (bod III.11 žaloby) správny súd zdôrazňuje, že stavebné konanie a konanie podľa zákona o slobode informácií predstavujú dve samostatné administratívne konania a to aj vtedy, ak účastník stavebného konania využije svoje oprávnenie a žiadosťou podľa zákona o slobode informácií požiada správny orgán o kópiu administratívneho spisu. Uvedené znamená, že rozhodnutie vydané v stavebnom konaní a rozhodnutie vydané v konaní podľa zákona o slobode informácií predstavujú aj dva samostatné predmety správneho súdneho prieskumu. Prípadná nezákonnosť rozhodnutia vydaného podľa zákona

o slobode informácií alebo aj nečinnosť povinnej osoby preto nemôžu mať potom za následok nezákonnosť rozhodnutia vydaného v stavebnom konaní.

48. K námietke týkajúcej sa nedodržania lehôt (bod III. 12 žaloby) správny súd uvádza, že lehota na vydanie oznámenia o začatí stavebného konania v zmysle § 61 ods. 1 stavebného zákona, t. j. lehota do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná, je procesnou lehotou, ktorá má poriadkový charakter a jej prípadné nedodržanie nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia. Rovnako tak lehoty pre vydanie rozhodnutia v zmysle § 49 správneho poriadku majú poriadkový charakter. I v prípade, ak by zákonom stanovené poriadkové lehoty dodržané neboli, táto skutočnosť nemá žiadny vplyv na právnu pozíciu žalobcu ako účastníka konania, ani na zákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí.

49. Po oboznámení sa s obsahom predloženého administratívneho spisu správny súd dospel k záveru, že správne orgány vydali svoje rozhodnutia na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom tieto i riadne zdôvodnili. Preskúmaním žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa v intenciách podanej žaloby správny súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju rozsudkom zamietol podľa § 190 SSP.

50. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvod, na základe ktorého možno spravodlivo od žalobcu požadovať, aby žalovanému nahradil trovy konania. Správny súd nepriznal náhradu trov konania ani ďalším účastníkom konania podľa § 169 SSP, pretože im neuložil takú povinnosť, v dôsledku ktorej by mu v konaní vznikli trovy a zároveň si ďalší účastníci v (okrem ďalšieho účastníka konania v 5. rade) nárok na náhradu trov ani neuplatnili.

51. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo

j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).